

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Перник, 25.01.2011 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, втори касационен състав, в открито заседание на деветнадесети януари през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАНИ СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

При секретаря А. Мапчева и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Г. КНАХД № 183 по описа за 20 Юг., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК.

Постъпила е касационна жалба от Д.С.Г., в качеството ѝ на собственик на ЕТ"*****" против решение № 622 от 29.10.2010г., постановено по НАХД № 653/2010г. по описа на Районен съд Перник, с което е изменено наказателно постановление № 14/1400291 от 20.11.2009г. издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда"-гр. Перник, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с 414, ал. 3 от Кодекса на труда на ЕТ"*****.", представлявано от Д.С.Г. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 15 000лв., като с решението си първоинстанционния съд е намалил размера на санкцията на 2000лв.. Административно наказателната отговорност на едноличния търговец е ангажирана, затова, че на 26.10.2009г. при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в обект механа "*****", находящ се в гр. Перник, ул. "Миньор"№1, стопанисван от жалбоподателката в качеството ѝ на работодател с приела на работа като помощник готвач лицето Ц. В. П., без сключен писмен трудов договор-нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда, във връзка с чл. 1, ал. 2 от кодекса. Касаторът прави оплаквания, които обуславят касационни основания по чл. 209, ал. 3 от АПК и моли, решението на районен съд да бъде изменено като на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 415в от КТ бъде наложено на касаторката административно наказание-имуществена санкция в размер на 100лв..

Ответника по касационната жалба -Директор на Дирекция "Инспекция по труда"-гр. Перник редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник предлага решението на Пернишки районен съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник като разгледа делото по реда на чл. 217 и следващите от Административно процесуалния кодекс и след като взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение, намира жалбата за неоснователна, по следните съображения:

Касационната жалба е подадена от участваща в административно наказателното производство страна и е процесуално допустима. По същество същата е неоснователна по следните съображения:

Районният съд правилно е изяснил фактическата обстановка по делото, като е приел, че към момента на извършване на проверката Д.Г. с имала качеството на работодател спрямо лицето Петрова, установил с, че Петрова полагала труд спрямо ЕТ"*****"., без да има сключен трудов договор. ПРС законосъобразно е приел, че в административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и норми, които да са довели до ограничаване по някакъв начин на правото на защита на жалбоподателя. ПРС законосъобразно се е занимал с приложението на чл. 27 и чл. 12 от ЗАНП и е стигнал до извода, че административно наказващия орган не е взел в предвид изискванията на посочените норми. Изводите му във връзка с приложението на посочените текстове напълно се споделят от настоящата инстанция, поради което не е необходимо да бъдат преповтаряни. Отчел е, че не следва в конкретния казус да намери приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ, тъй като са били налице обстоятелства изключващи приложението на тази разпоредба.

В конкретния случай, настоящият съд счита, че не са налице материалноправните предпоставки за приложение на хипотезата на маловажен случай. Съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, за изключване на отговорността, както е по смисъла на чл. 28 с. з., следва да намерят приложение нормите на Наказателния кодекс, където съгласно чл. 93, т. 9, "маловажен случай" с този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на Други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид". Съответна е и правната уредба на привилегирования състав на чл. 415в от КТ, който е посочил критериите на които следва да отговаря нарушението, за да се квалифицира като маловажно по този състав. На първо място е предвидено нарушението да може да се отстрани веднага, по реда предвиден в кодекса. Видно от събраните по делото доказателства е, че жалбоподателката не е изпълнила предписанието дадено с постановлението по чл. 405а от КТ. Втората предпоставка да не са произлезли вредни последици за работници или служители, също не е налице. Това е така защото до оформяне на правоотношенията между работодател и работник като трудови, последният реално е бил лишен от правата и защитата, които наличието на трудов договор брани. Такива са зачитането на трудов и осигурителен стаж, правото на отпуски, осигурителните права и др.. В този смисъл нарушенията по чл. 62, ал. 1 от КТ са едни от най-тежките нарушения на КТ, тъй като те водят до сериозно засягане на трудовите и осигурителни права на работниците и служителите. Поради това, дори лицето по отношение на което е констатирано нарушението за кратък период да с предоставяло работната си сила без трудов договор нарушението не може да се третира като маловажно. Застъпената теза в жалбата за малозначителност на нарушението практически би обезсмислила въведените от законодателя по-високи и стриктни изисквания във връзка с тази правно-регламентирана дейност, поради което настоящата инстанция не възприема доводите на касационния жалбоподател за малозначителност на нарушението.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 218, ал. 1 от АПК, настоящият съдебен състав приема, че твърдените от касационния жалбоподател пороци на решението на Районен съд, град Перник не са налице. Обжалваното решение с валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде

оставено в сила, затова и на основание чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 622 от 29.10.2010г., постановено по НАХД № 653/2010г. по описа на Районен съд Перник, с което е изменено наказателно постановление № 14/1400291 от 20.11.2009г. издадено от Директор па Дирекция "Инспекция по труда"-гр. Перник.

Решението с окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/